

Här får våldtagna mammor ett hem

Hemlösa, våldtagna, gravida...

Vad skulle de göra?

Då dök en verklig ängel upp.

En räddande ängel som vigt sitt liv åt att bygga ett hem och en skola mitt i Addis Abeba i Etiopien för dessa mammor med sina bebisar.

M har varit där.

Av Lena Tallberg
Foto Håkan Elofsson

● – Ta henne! Ta henne med dig hem och ge henne en framtid.

Mekdes pekar på dottern Genet.

– Jag vill inte att hon ska få det som jag och hamna på gatan.

Jag och Amelia Adamo är i Addis Abeba i Etiopien och besöker Godanow, ett av många hus av korrugerad plåt i cityslummen. Här tas hemlösa flickor som blivit gravida om hand. Här kan de föda i lugn och ro och sedan bo kvar under barnets första år. Här slipper de gatans hårda liv och kamp för bröd-födan och kan i stället gå i skolan och lära sig ett hantverk som de kan försörja sig på. Sedan när de ska klara sig själva. Igen.

Mekdes tid på Godanow är slut men hon kan fortfarande lämna treåriga *vänd*

M-magasin stöder Unicef

Varje gång du köper M-magasin går en krona till de etiopiska barnen. Vi hoppas få in en miljon kronor på ett år.

Amelia Adamo och Lena Tallberg besökte Etiopien i februari för att på plats förstå fattigdomens följder. I nummer 6 skrev vi om barnarbetare i Awassa. Berättelsen om Shukur finns att se på www.unicef.se, där du också kan bli Världsförälder.

unicef

forts Genet till barnstugan när hon har jobb. Hon försöker hanka sig fram som frisör men skulle behöva gå en kurs till för att få diplom. För att överleva tvättar hon kläder åt dem som kan betala.

Jag bor i mammornas bästa land – Sverige. Mekdes bor i ett för mammorna allra sämsta länderna – Etiopien. Här i Addis Abeba inser jag fullt ut vilken lyxmamma jag är.

– Jag kan inte ta henne med mig, förklarar jag. Det går inte, hon är ditt barn, ni hör ihop.

Jag tittar på Mekdes och Genet och det är outhärdligt svårt. Glappet mellan våra livsvillkor är brutalt.

– Jag kan bli Genets låtsasmormor, säger jag. Jag kan hjälpa dig med pengar till kurs och hyra.

För mig är det inga pengar. Två tre luncher i Stockholm räcker till både frisörsutbildning och hyran för att bo i en familjs kök. Men för Mekdes är det oerhört mycket.

– Jag försöker skicka lite pengar till mina småsyskon som är kvar i hembyn. Jag var där i september men det finns

nes liv och det är Mulatu Tafesse, som byggt och driver Godanow.

– Många här kallar honom för ”pappa”, berättar hon. Även jag.

Och Mulatu själv är stolt över Mekdes och att det gått så bra för henne. Hon är ett lyckosamt exempel.

Mulatu Tafesse, 52, är ängeln som nedstigit i Addis Abeba för att göra gott. Han visar oss runt i sin skapelse och berättar samtidigt om sitt liv, om när han var ingenjör och var med om ett avgörande möte för 24 år sedan:

– Då mötte jag min gamla scoutlärare som sa att han aldrig hade trott att jag skulle ägna mitt liv åt att tjäna pengar i ett stort företag, att mitt liv skulle ha en större mening än så. Det var tuffa ord, men jag sa till mig själv att nu väntar ett liv utan lön. Och så har det varit.

Han har jobbat på olika håll i världen och blivit vän med Moder Teresa i Calcuttas slum innan han för tolv år sedan skrev ett livstidskontrakt med den etiopiska regeringen om mark för att hemlösa gravida och nyförlösta

barn som har föräldrar. Bollsporter är en liten del av verksamheten, datorutbildning en stor. 40 datorer skänkta av ett belgiskt företag finns.

– Dataläraren här har liten lön, men stort hjärta!

Här finns också tillverkning som på träningscentret och en arbetsförmedling. Nytt är en egen vattenledning som gör att ensamstående mammor kan sälja vatten och försörja sig. Principen på båda ställena är att man ska tjäna pengar på sina händer förmåga i stället för att tigga och stjäla.

Den tredje byggnaden är Temporary Shelter for Street Girls. Här bor mammor och bebisar utan skräck för att bli våldtagna. Det påminner om ett vandrarhem, med grönska på gården och våningssängar i rummen. Flickorna pyntar i sina bås med några få personliga saker, ett foto, några ljus, ett armband och Jesus-figurer.

Mattrasorna på golven får sin förklaring: Flickorna hasar omkring på dem för att inte smutsa ner. Många samsas om litet utrymme och det gäller att

Jag bodde på gatan och blev våldtagen direkt. Och gravid. Jag bara grät och grät.

inget jag kan göra där, säger Mekdes.

Hennes mamma dog i barnsäng när hon var 35 år. Mekdes var då elva. De två äldre syskonen dog också, av fattigdomens följder. Pappan vet hon ej vart han tog vägen. I sex år tog hon hand om sina yngre syskon tills de var så stora att de kunde klara sig själva. Då lämnade hon byn och begav sig till Addis för att hitta hushållsarbete.

– Det gick inte så bra. Jag bodde på gatan och blev våldtagen direkt. Och gravid. Jag bara grät och grät. Men då var det en tjej som visade mig vägen hit till Godanow. Jag skulle få bo här. Här kunde jag vara säker och trygg.

– Jag kände mig lycklig här.

Mekdes drömmer inte om någon prins som ska komma ridande på en vit häst och göra det bra för henne och Genet. Nej, hon är redan totalt bränd på allt vad män heter.

– Hur ska man kunna lita på någon man? De sätter barn till världen och bara går därifrån! Jag vill aldrig mer vara med en man.

Det finns bara en schyst man i hen-

flickor ska få ett andningshål och trygghet i Addis Abeba.

– Jag sålde min fina mc för att sätta igång projektet och har haft nytta av min ingenjörsbakgrund när jag byggt husen av containrar och plåt, i dag tre stycken.

Mulatus verksamhet är stärkt av tron på den heliga Maria, den goda modern. Han är katolik och djupt troende. På väggen hänger hans egen bön för jordens hemlösa barn: ”Lord, grant me patience but please hurry.”

Den första byggnaden vi får se är träningscentret. Mitt bland stora, rosa spolar och plattänger som värms upp av eld ligger bebisar, förnöjda, sovande eller sprattlande medan mammorna jobbar. Här finns också ljusfabrik, röksetillverkning och textilproduktion.

– Stickmaskinen är en succé, nu kan vi producera kläder och skoluniformer.

Den andra byggnaden är ungdomscentret, Multi purpose youth center. Mulatu visar stolt sin egen konstruktion av bänkar på väggen som lätt kan tas fram när lokalerna ska användas som skola. Centret är öppet för fattiga

hålla rent för krypande bebisar.

Dagen till ära har en pojke precis fötts och kommit hem från sjukhuset. Vi uppmanas att lägga sedlar på mammans panna för att det må gå dem väl.

– Vi behöver mycket pengar. Just nu bor här 140 flickor under 20 år.

Godanow-projektet har hittills fått ekonomiskt stöd av Unicef och ska så få i fortsättningen, intygar representanten som är med oss under besöket.

Vad är svårast, Mulatu Tafesse?

– Det är att hitta en gul markering på korten där flickorna rapporterar om dagens produktion och händelser. En gul prick betyder att en mamma övergivit sitt barn. Först försöker jag hitta mamman och tala henne till rätta. Om jag inte gör det måste jag förmedla en adoption. Jag hatar att göra det.

Vad är svårast för dig, Mekdes?

– Ensamheten, att jag är så ensam om ansvaret för Genet. Vad händer henne om det händer mig något?

– Jag har lidit mycket och jag lider för min dotter, men det betyder inte att jag inte älskar henne. ●

Ängeln i Addis Abeba i Etiopien heter Mulatu Tafesse. ”Pappa” kallar både mammorna och barnen honom. Han har gett dem en god start i barnlivet: en säng, mat och undervisning. Själv hämtar han kraft från gud och den heliga modern.

Mekdes och Genet fann trygghet på Godanow. Men efter ett år måste de ge plats åt nya mammor och bebisar. Nu hankar hon sig fram som frisör med de kunskaper hon fått på träningscentret.

